Tilkinin Altın Feneri

Çınar BİBER

Tilkinin Altın Feneri

Çınar BİBER

Büyük yeşil ormanın kalbinde, güneş ışınlarının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Finn adında küçük bir tilki yaşardı. Kürkü parlak kızıl-turuncuydu, göğsü ve burnu yumuşak krem rengindeydi. Kuyruğu gürdü ve ucu karla kaplı gibi bembeyazdı; yürürken sallanırdı. Finn, sıcacık yuvasının yakınındaki kıvrımlı patikaları keşfetmeyi çok severdi. Her gün yeni bir macera getirirdi ve kehribar rengi gözleri merakla parıldardı.

Bir akşam, gökyüzü pembeye ve mora dönerken Finn devrilmiş bir kütüğün yanında parlayan bir şey fark etti. Ahşap saplı küçük, altın bir fenerdi ve içinde sıcak, parlak bir alev titriyordu. Finn böyle bir şeyi hiç görmemişti. Onu nazikçe aldı ve fenerin ışığı etrafındaki ormanı pırıl pırıl parlatıverdi. 'Ne hazine!' diye fısıldadı, minik siyah burnu heyecanla seğirirken.

Finn feneri yukarı kaldırınca ağaçların arasından gizli patikalar parlamaya başladı—daha önce hiç fark etmediği gümüşi izler. Kıvrılıp dönüyor, ormanın derinliklerine uzanıyorlardı. Finn'in kalbi hayretle hızlı hızlı çarpıyordu. 'Bu patikalar nereye gidiyor?' diye merakla sordu kendi kendine. Birini izlemeye karar verdi; siyah uçlu patileri parlayan izde yumuşacık basıyordu. Fener etrafına sıcacık bir ışık çemberi yaydı ve orman büyülü hissettirdi.

Finn parlayan patikayı izleyerek uzun bir meşe ağacına ulaştı. Bir dalda yumuşak gri ve kahverengi tüyleri, kocaman altın gözleri olan iri, yuvarlak bir baykuş oturuyordu. Baykuşun boynunda minik bir meşe palamudu tılsımı olan ince bir sarmaşık ip vardı. 'Merhaba, küçük tilki,' dedi baykuş bilge ve yumuşak bir sesle. 'Altın feneri bulduğunu görüyorum. Ben Oaken, ormanın büyüğüyüm. O fener çok özeldir.'

Finn'in gözleri kocaman açıldı. 'Ne işe yarıyor?' diye sordu. Oaken kanatlarını kabarttı; kanatlarının uçlarında hafif yosun yeşili bir ton vardı. 'Fener, ormanın gizli patikalarını ortaya çıkarır,' diye açıkladı Oaken. 'Ama beraberinde büyük bir sorumluluk getirir. Bu patikalar kaybolan yolcuların evlerini bulmalarına yardımcı olabilir. Feneri taşıyan kişi onları güvenle yönlendirmelidir.' Finn dikkatle dinledi; hem heyecanlı hem de biraz tedirgindi.

Oaken, Finn'e nazik ve bilge gözlerle baktı. 'Keşif sorumluluk getirir, küçüğüm. Bu görevi üstlenecek misin?' Finn karanlık ormanda kaybolmanın ne kadar korkutucu olabileceğini düşündü. Kendi sıcacık yuvasını ne kadar sevdiğini hatırladı. 'Evet,' dedi cesaretle. 'Yardım etmek istiyorum.' Oaken başını salladı. 'Öyleyse her gece fenerle çık ve ihtiyacı olanlara yolu aydınlat.'

Tam o gece, Finn feneri gizli bir patika boyunca taşırken minik bir ciyaklama duydu. 'İmdat! Kayboldum!' diye bağırdı küçük bir ses. Finn sesi izledi ve yumuşak gri-kahverengi tüyleri, kırmızı örgü atkısı olan küçük bir tarla faresini buldu. Farenin adı Pip'ti ve minik, örgü bir çantası vardı. 'Endişelenme,' dedi Finn nazikçe. 'Evini bulmana yardım edeceğim.'

Pip'in yuvarlak koyu gözleri rahatlamayla parladı. 'Ah, teşekkür ederim! Yuvamı bulmaya çalışıyordum ama karanlıkta bütün patikalar birbirine benziyor.' Finn feneri yukarı kaldırdı ve gizli patika pırıl pırıl parladı. 'Beni izle,' dedi. Yürürlerken Pip, gününü tohum toplayarak geçirdiğini neşeyle anlattı. Finn gülümsedi; rehber olarak ilk gecesinde yanında biri olduğu için mutluydu.

Parlayan patika onları ormanın içinden, eğrelti otları ve yosunlu kayaların yanından geçirdi. Sonunda fındık çalısının altındaki sıcacık bir yuvaya ulaştılar. 'Burası benim evim!' diye sevinçle ciyakladı Pip. 'Buldun!' Finn'in içi ısındı. 'Yardım edebildiğim için mutluyum,' dedi. Pip bacağına sarıldı. 'Sen gelmiş geçmiş en iyi rehbersin! Bazen yürüyüşlerinde sana yardım edebilir miyim?' Finn'in kuyruğu sallandı. 'Çok isterim!'

O geceden sonra Finn ve Pip bir takım oldular. Her akşam Finn altın feneri yakardı ve Pip sırtına binerdi, kırmızı atkısı dalgalanırdı. Uykulu bir kirpiyi yuvasına, çok fazla uzaklaşmış genç bir tavşanı ve hatta yolunu kaybetmiş bir tarla fareleri ailesini yönlendirdiler. Her seferinde gizli patikalar parlıyor ve her seferinde Finn gurur ve mutluluk duyuyordu.

Bir gece Oaken baykuş uçup onlara katıldı. 'Harika bir iş yapıyorsun, Finn,' dedi. 'İyiliğin sayesinde orman daha güvenli ve daha mutlu.' Finn'in kehribar gözleri parıldadı. 'Pip olmadan yapamazdım,' dedi. Pip kürkünün altında kızardı. Oaken kıkırdadı. 'Takım çalışması ormanı daha da parlak yapar. Unutma, fenerin ışığı sadece görmek için değil—paylaşmak içindir.'

Mevsimler değiştikçe Finn'in ünü arttı. İhtiyacı olan yolcular altın fenerin sıcak parıltısını arar ve yardımın yakın olduğunu bilirlerdi. Finn kimseyi geri çevirmedi. Yağmurlu gecelerde bile feneri yukarıda taşırdı ve Pip morallerini yüksek tutmak için neşeli şarkılar söylerdi. Ormanın canlıları, iyiliğin ve cesaretin en karanlık geceyi bile aydınlatabileceğini öğrendi.

Bir akşam Finn ve Pip, bir derenin kenarında ağlayan kayıp bir porsuk yavrusu buldular. 'Ailemi bulamıyorum!' diye hıçkırdı. Finn diz çöktü. 'Sana yardım edeceğiz,' dedi yumuşakça. Gizli patikaları izlediler, fenerin parıltısı onları ağaçların arasından yönlendirdi. Kısa süre sonra porsuğun annesinin seslendiğini duydular. Yavru ona koştu ve annesi sevinç gözyaşlarıyla Finn ve Pip'e teşekkür etti. 'Siz ormanın gerçek dostlarısınız,' dedi.

O gece Finn feneri yuvasının yanına asarken olan her şeyi düşündü. Bir hazine bulmuştu ama asıl hazine edindiği dostlar ve dokunduğu hayatlardı. Oaken'in sözleri aklında yankılandı: 'Keşif sorumluluk getirir.' Finn gülümsedi. Bu sorumluluğu taşımaktan gurur duyuyordu ve başkalarının evlerini bulmasına yardım etmeyi asla bırakmayacağını biliyordu.

Orman, ülkedeki en iyi kalpli yer olarak tanındı. Hayvanlar, altın fenerli küçük tilkinin hikâyelerini paylaşmak için bir araya gelirdi. Finn ve Pip yıldızların altında birlikte oturur, fenerin alevinin dansını izlerlerdi. 'Yardım edecek kayıp yolcular hiç bitmeyecek mi sence?' diye sordu Pip. Finn başını salladı. 'Dolaşacak patikalar olduğu sürece, bir ışığa ihtiyaç duyanlar da olacak,' dedi. 'Ve biz burada olacağız.'

Ve böylece her gece altın fener parlar ve gizli patikalar pırıl pırıl parıldar. Tilki Finn ve fare Pip birlikte yürür, yolcuları iyilik ve cesaretle evlerine yönlendirirler. En büyük hazinenin yardım etmeye istekli bir kalp olduğunu keşfeden küçük bir tilki sayesinde orman herkes için daha mutlu bir yuvadır. Ve eğer bir gün kendini ormanda kaybolmuş bulursan, sadece sıcak, altın parıltıyı ara—belki de seni evine götürmeye gelen Finn'dir.